

Finnish
The Trial
64-0419

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Oikeudenkäynti

Tampa, FL, USA

19.4.1964

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

Kunnes tapaamme! kunnes tapaamme!

Jumala olkoon kanssanne kunnes jälleen tapaamme!

¹⁰³ Minä palvelen Jumalan Sanan teille. Jeesuksen Kristuksen Nimessä, voikoon jokainen teistä saada sen mitä olette pyytäneet. “Jos te sanotte tälle vuorelle: ‘Siirry’, ettekä epäile sydämessänne, vaan uskotte, että se, mitä olette sanoneet, tulee tapahtumaan, niin voitte saada sen, mitä olette sanoneet. Kun te rukoilette, uskokaa saavanne mitä pyydätte, ja se annetaan teille. Minä palvelen Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Minä uskon, että olemme päättäneet tuomiomme, ja kun olemme lukeneet tuomiomme, todistavat nyt meidän toimintamme, että me uskomme, ja me tiedämme Hänen parantavan. Jos en enää koskaan näe teitä virran tällä puolella, tulen tapaamaan teidät toisella puolella. Silloin tuo suuri Pyhä Henki, joka on ollut vieraanamme tämän viikon täällä kanssamme ja suorittanut palvelusta meille, Hän tulee silloin todistamaan teille, että olen kertonut teille Totuuden. Siihen asti:

Kunnes tapaamme! kunnes tapaamme!

Jumala olkoon kanssanne kunnes jälleen tapaamme:

Kumartakaamme päämme nyt.

¹⁰⁴ Ja todella hiljaisesti ja suloisesti, [Veli Branham alkaa hyräillä “Kunnes tapaamme”.]

¹⁰⁵ Väistyköön kuoleman aallot edestänne. Voikoon Taivaan Jumala, jonka läsnäolossa olemme, varjeltiin teitä aina kunnes tapaamme. Jumala olkoon kanssasi, veli. Minä arvostan teitä.

Oikeudenkäynti

¹ Markuksen 16. luvusta, haluan lukea alkaen 9. jakeesta. Se on valtava teksti ja koskee ylösnousemusta.

Nyt, kun Jeesus oli noussut ylös varhain viikon ensimmäisenä päivänä, hän ilmestyi ensin Maria Magdaleenalle, josta hän oli ajanut ulos seitsemän perkelettä.

Ja hän meni ja kertoi niille, jotka olivat olleet Jeesuksen kanssa, kun he murehtivat ja itkivät.

Ja he, kun he olivat kuulleet, että hän oli elossa, ja, että Maria oli nähnyt hänet, he eivät uskoneet.

Sen jälkeen hän ilmestyi toisessa muodossa kahdelle heistä, kun he kävelivät, ja menivät maaseudulle.

Ja he menivät ja kertoivat muille: eivätkä he uskoneet heitäkään.

Jälkeenpäin hän ilmestyi yhdelletoista, kun he istuivat aterialla, ja nuhteli heitä heidän epäuskostaan ja sydämensä kovuudesta, koska he eivät uskoneet niitä, jotka olivat nähneet hänet sen jälkeen, kun hän oli ylösnoussut.

Ja hän sanoi heille, Menkää koko maailmaan, ja saarnatkaa evankeliumi jokaiselle olennotle.

Hän, joka uskoo ja kastetaan, on pelastuva; mutta hän, joka ei usko, on oleva tuomittu.

Ja nämä merkit ovat seuraava niitä, jotka uskovat; Minun nimessäni he ajavat ulos perkeleitä; he puhuvat uusilla kielillä;

He ottavat ylös käärmeitä; ja, jos he juovat mitä tahansa kuolettavaa, se ei ole vahingoittava heitä; he laskevat kätensä sairasten päälle, ja he tulevat terveiksi.

Niin sitten sen jälkeen, kun Herra oli puhunut heille, hänet vastaanotettiin ylös taivaaseen, ja istui Jumalan oikealle kädelle.

Ja he lähtivät, ja saarnasivat kaikkialla, Herran työskennellessä heidän kanssaan, ja vahvistaessa sanan sitä seuraavien merkkien kanssa. Aamen.

² Rukoilkaamme. Herra Jeesus, me sanomme nyt, lähestyessämme Isän Valtaistuinta, että Sinun Nimessäsi, me uskomme tämän olevan Sinun Sanasi. Me uskomme näiden olevan viimeiset Sanat, jotka tulivat Sinun huuliltasi ennen taivaaseenastumistasi. Ja me pyydämme, että Sinä tulisit siunaamaan ne sydämилlemme tänä iltapäivänä, niiden tähden, jotka ovat sairaita. Me kiitämme Sinua siitä, että kutsuit suuren joukon Valtaistuimesi luo eilen illalla, ja näimme nuo suuret ihmisjonot, miehiä, naisia, isiä, lapsia ja äitejä, jotka tulivat alas käytävää ja menivät sisälle tuohon rukoiluhuoneeseen. Me kiitämme Sinua siitä, Isä. Ja nyt me rukoilemme, että Sinä antaisit heille Valtakuntasi rikkaudet, ja voikoon keskuudessamme tänään iltapäivällä olla usko, joka saa Jumalan Sanan olemaan todellisuutta meille. Ja Sinä olet ainoa, joka voi tehdä sen, Isä, joten me pyydämme sitä Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen. Voitte istuutua.

³ Nyt tekstini, jonka haluan ottaa täksi iltapäiväksi, kuulostaa hieman oudolta. Ja haluan ottaa sen, koska eilen aamiaisella tapasin erään hienoimmista miestyypeistä, ja hän istuu nyt takanani, hän on asianajaja. Ja me keskustelimme oikeudenkäynnistä, joka oli enemmän tai vähemmän pila-oikeudenkäynti, ja, joka annettiin meidän Herrallemme. Minä uskon, että tuo mies olisi parempi mies seisomaan täällä ja vertaamaan sitä maassa olevien oikeussalien kanssa, koska puhuin hänestä erälle henkilölle jälkeenpäin, ja he sanoivat, että hän oli hieno asianajaja, joten tiedän, että hän antaisi Hänelle oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin. Ja koska on niin, ettei Jeesus koskaan saanut oikeankaltaista oikeudenkäyntiä... Ja Hän on Sana. Me olemme kaikki yksimieliset siitä. Hän on Sana. Niinpä olen lukenut Hänen Sanaansa, ja me tulemme panemaan Sanan oikeuteen tänään iltapäivällä.

Sana on koeteltavana oikeudessa.

⁴ Käsiteltävänä on tapaus: Jumalan Sanan lupaukset vastaan maailma. Ja syytöksen aiheena on, lupauksen rikkominen. Ja mielestäni syyttävä asianajaja aina edustaa valtiota. Uskon sen olevan oikein. Ja tässä oikeudenkäynnissä Saatana on syyttäjänä, ja edustaa maailmaa. Ja Vastaja on Jumala. Ja Puolustava Todistaja on Pyhä Henki. Ja haluan

Ja ihmiset ovat tehneet päätöksensä, he ovat antaneet tuomionsa tänään, ja he tulevat jonon lävitse todistaakseen maailmalle, että he uskovat Sinun Sanasi olevan niin. He ovat olleet täällä seurakunnissa, joista jotkut sanovat: "Anna minun nähdä sinun tekevän tämä, tai anna minun nähdä sinun tekevän tuo." Se ei ole Sanan mukaisesti. Sana sanoo: "He tulevat terveiksi." Ja me olemme tuoneet lavalle todistajia, todistaaksemme, että se on mitä Sinä sanoit. Sinä teet asiat omalla tavallasi.

¹⁰¹ Nyt rukoilen Isä, että Sinä soisit nämä siunaukset tänä iltapäivänä ihmisille. Sinun palvelijanasi, ja kaikkien muiden palvelijoittesi kanssa, joita on täällä satoja, me uhraamme rukouksemme näiden ihmisten puolesta. Voitele nämä hienot pastorit, Herra. Jos Hra Skeptikko, Hra Uskomaton, tai Hra Kärsimätön, tai joku noista arvostelijoista, pilkkaajista, joita on ollut kautta jokaisen ajanjakson, jos he tulevat vastakkain näiden ihmisten kanssa, voikoon tämä oikeus tänä iltapäivänä olla sitä vastaan, heidän todistuksensa. Niin ettei ole väliä mitä he sanovat, niin kuin se oli Sodoman päivänä, se menee tuohon. Kuinka he pilkkasivatkaan ja tekivät pilaa! Mutta se ei merkinnyt mitään, uskovainen pysyi suoraan Sanan kanssa. Ja me olemme valmiit pitämään kiinni Sanasta tänä iltapäivänä, Isä, näiden toisten pastorien kanssa täällä, niin kuin sinun Sanasi sanoo, he laskevat kätensä näiden ihmisten päälle, ja voikoon Kaikkivaltiaan Jumalan voima, Jonka me tiedämme olevan läsnä nyt, vahvistaa Sanan, ja tehdä jokaisen heistä terveeksi. Jeesuksen Kristuksen meidän Herramme kautta. Aamen.

¹⁰² Veli Roy, tulisitko tänne lavalle. Jokainen pää nyt kumarrettuina, jokainen rukoillen ja laulaen. Jos ette rukoile, laulakaa "Usko se vaan". Ja, kun te kuljette ohitse, vain uskokaa, kulkekaa ohitse. Ei väliä mitä sanotaan tai tehdään, se riippuu teistä. Jos haluatte huutaa, huutakaa. Jos haluatte kävellä pois... ei väliä mitä se on, uskokaa vain Jumalaa. Kävelkää pois ja sanokaa: "Se on selvitetty sydämessäni." Aivan niin kuin mennessänne altaaseen kastettavaksi. Se selvittää sen, jos te uskotte sen. Te olette kristitty niin kauan kuin te uskotte. Rukoilkaamme nyt kaikki. Hyvä on, veli Borders. [Veli Branham rukoilee sairaiden puolesta. Tyhjä paikka nauhassa.] Usko se vaan!

Kunnes tapaamme! kunnes tapaamme!

Kunnes tapaamme Jeesuksen jalkojen juuressa;

iäisesti, ja uskotte, että Markus 16 on Totuus, niin nämä pastorit kutsuvat teitä virkaveljinään Evankeliumissa tulemaan nyt tänne. Tulkaa ja seiskää täällä lavalla kanssamme, kun me nyt muodostamme nämä rukousjonot, rukoillaksemme. Tuokaa heidät ylös tätä kautta. Kaikki pastorit rakennuksessa, välittämättä kirkkokunnasta. He juuri sanoivat minulle, että pyytäisin teitä. Tulkaa tänne ylös, jos tahdotte, ja muodostakaa tämä rukousjono, rukoillaksemme sairaiden puolesta ja laskeaksemme kätemme heidän päälleen.

⁹⁷ Kuinka monta uskovaista siellä on, joiden puolesta ei tarvitse rukoilla, kohottaisitteko kätenne. Tahtoisitteko te myös luvata minulle, että teidän rukouksenne tulevat kohoamaan ylös meidän pastorien rukousten mukana, meidän rukoillessamme näiden ihmisten puolesta. Mitä, jos se olisi sinun äitisi, joka seisoo siellä? Mitä, jos se olisi vaimosi? Mitä, jos se olisi veljesi tai sisaresi? Muistakaa, se on jonkun äiti, se on jonkun veli, se on jonkun sisar, se on jonkun äidin poika tai tyttö, ja me teemme muille niin kuin me haluaisimme muiden tekevän meille. Haluan, että jokainen teistä nyt on kunnioittava ja rukouksessa.

⁹⁸ Ja, kun he nyt ovat muodostaneet jononsa valmiiksi tulemaan, haluan, että sananpalvelijat nyt tulevat tänne ja muodostavat kaksoisrivin, ympäri puhujanlavaa täällä, muodostakaa kaksoisjono ihmisten kulkea ohitse. Asetan tämän mikrofoniin takaisin paikalleen ja herra Borders tulee seisomaan täällä johtamassa laulamista. Oikein, kaksoisjono, ja alas tätä kautta, niin että ihmiset voivat...

⁹⁹ Nyt jokainen teistä, jotka seisotte jonossa, tehkää se kaksinkerroin varmaksi Saatanalle, syyttäjälle, että olette tehneet ratkaisunne. Se tosiasia, että te uskotte, että se, mitä te tarvitsette, on Jumalan Sana, ja että se on Totuus, sen osoittaa se, että te tulette tämän jonon kautta, jotta kädet laskettaisiin päälleen. Teidän toimintanne tulee osoittamaan mikä teidän tuomionne oli. Kohottakaa kätenne ja sanokaa: "Minä lupaan sen Jumalalle." Kaikki te tässä jonossa.

¹⁰⁰ Rukoilkaamme nyt. Taivaallinen Isänne, nämä ihmiset, tänään iltapäivällä, he ovat istuneet kuin oikeutta. Ja minusta tuntuu, että Sinulla on ollut todellinen oikeudenkäynti. Pilatus ei antanut Sinulle oikeata oikeudenkäyntiä, hänellä oli vääriä todistajia. Mutta Sinä voitit väärät todistajat. Puolustuksen Todistaja, Pyhä Henki tuli ja vahvisti Sanan ihmisten edessä. Sinulla oli oikeudenmukainen oikeudenkäynti.

tehdä seurakunnan sekä valamiehistöksi, että tuomariksi. Kuulkaamme nyt tätä oikeudenkäyntiä, kohottaessamme esiripun näyttämöltä ja nähkäämme missä istumme.

⁵ Älkää nyt unohtako, että täällä näkemämme oikeudenkäynnin aiheena on, Jumalan Sana yastaan maailma. Syytöksen aiheena on, lupauksen rikkominen, se on, että maailma väittää Jumalan antaneen lupauksen, joka ei ole totta. Se on lupauksen rikkominen, sanotaan: "Hän ei pidä lupaustansa." Ja syyttäjänä tässä tapauksessa on Saatana, joka edustaa maailmaa. Ja Vastaajana on Jumala itse. Ja Puolustuksen Todistaja on Pyhä Henki.

Nyt oikeudenkäynti alkaa.

⁶ Ja nyt syyttäjä tulee kutsumaan ensimmäisen todistajansa ja vannottamaan hänet. Hänellä on kolme todistajaa tänään iltapäivällä, joita hän haluaa käyttää tässä oikeudenkäynnissä. Ja nämä todistajat ovat Hra Uskomaton, toisena on Hra Skeptikko, ja kolmantena tulee olemaan Hra Kärsimätön.. Nämä ovat nyt syyttäjän todistajat tapauksessa, että "Jumala ei pidä Sanaansa. Hänen Sanansa ei ole totta." [Huom. Skeptikko = Epäilijä.]

⁷ Ja ennen kuin me aloitamme oikeudenkäyntiä, me näemme, että niin monet maailmassa yrittävät sanoa, että Jumalan Sana ei ole totta. Esimerkiksi, luin juuri tämän, lukiessani Tri Scofieldin alaviitteitä. Ja ajatellessani erästä kertomusta, joka minulle kerran kerrottiin. En usko lainanneeni sitä, erikoisesti tässä kokouksessa. Mutta eräällä naisella kerran oli hieno nuori poika, joka halusi olla saarnaaja. Ja tämä nainen oli köyhänsorttinen nainen, ja' halusi poikansa saavan kaiken parhaan koulutuksen ja harjoituksen mitä hän vain voisi saada (niin kuin kuka tahansa äiti haluaisi pojalleen, jos tämä on kutsuttu sellaiseen tehtävään), hän halusi hänen saavan parhaan koulutuksen mitä oli saatavissa. Niinpä hän lähetti hänet kaikkein parhaaseen tietämäänsä uskonnolliseen seminaariin.

⁸ No niin, kun hän oli ollut siellä noin vuoden, tuli hänen äitinsä kovasti sairaaksi ja oli hyvin huonossa kunnossa. Ja he soittivat ja lähettivät sähkösanomia jatkuvasti, kutsuakseen hänet kotiin, sillä hänen äitinsä asui yksinään ja oli todella vakavasti kylmettynyt. Se tuli molemminpuoliseksi keuhkokuumeeksi ja hänen keuhkonsa olivat

täynnä limaa ja näytti siltä kuin hän tulisi kuolemaan. Näytti kuin hänen sydämensä ei tulisi kestäämään sitä. Niinpä uskollinen lääkäri teki kaiken tietämänsä, pelastaakseen tämän naisen elämän, mutta tämä tuli vain jatkuvasti pahemmaksi. Niinpä tämä lääkäri lähetti sähkösanoman tälle nuorelle miehelle, ja sanoi: “Ole valmiina milloin tahansa. Varaa lentopaikkasi, koska milloin tahansa sinun ehkä täytyy tulla äitisi luo, sillä hän näyttää olevan hyvin lähellä kuolemaa.” Ja silloin tuo poika, kokonaan järkyttynä, pakkasi vaatteensa ja valmistautui lentoon. Ja sitä seurasi heti toinen sähkösanoma hänen äidiltään: “Älä tule poikani. Olen tullut kuntoon.”

⁹ Niinpä sitten vasta noin kuusi kuukautta myöhemmin hän palasi kotiinsa. Ja tervehdittyään äitiänsä ja ollessaan yhdessä hänen kanssaan, hän sanoi: “Äiti, mielessäni yhä viipyy eräs kysymys. Kun sinä olit niin sairas, niin sinä et koskaan kirjoittanut ja kertonut minulle yksityiskohtia siitä. Sinä vain sanoit tullessi terveeksi, etkä ollenkaan kertonut yksityiskohtia siitä kuinka se tapahtui.”

¹⁰ Hän sanoi: “Poikani, sinä tiedät tuon paikan täällä katua alaspäin, jossa tuon vanhan ruokatavarakaupan oli tapana olla?” Hän sanoi: “Kyllä.”

¹¹ “Siellä on joukko ihmisiä, jotka palvovat tuossa pienessä rakennuksessa.” “Kyllä”, hän sanoi, “muistan heidät, he ovat helluntailaisia.”

¹² Hän sanoi: “Kyllä, niin ovat. Ja, kun olin pahimmillani, tuli sieltä eräs hienorouva tänne luokseni. Ja hän sanoi: ‘Sisar, me olimme siellä rukouskokouksessa, ja saimme tietää, että sinä olet kovasti sairas, ja, että olet lähettänyt poikasi Raamattu kouluun, tulemaan saarnaajaksi. Ja rukoillessamme Herra, paljasti meille, että meidän pitäisi tulla rukoilemaan sinun puolestasi.’ Hän sanoi, ‘Onko sinulla mitään sitä vastaan, jos pastorimme tulee ja rukoilee puolestasi?’ Hän sanoi: ‘Tietenkään ei, tulen ole maan iloinen siitä.’ Lääkäri sanoi, että se sopisi, joten tuo pastori tuli ja luki tämän Kirjoituksen täältä Markuksen 16. luvusta. Ja hän sanoi, ‘Tämä on mitä Raamattu sanoo.’” Sitten hiin laski kätensä tuon naisen päälle, rukoili ja lähti ulos. Ja hän sanoi: “Tulin terveeksi.”

“Oh”, tuo poika sanoi, “Äiti!”

⁹³ Kuinka monella teistä on oikeudenpäättöksenne valmiina? Kohottaisitteko kätenne: “Minulla on tuomioni.” Hyvä on, oikeus, teitä tullaan palvelemaan Jumalan Pyhän Sanan mukaisesti: “Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat.” Minä en jätä teitä tänne siinä ajatuksessa, että tämä lahja tekisi toisen toista enemmän. Teillä on täällä jumalaisia pastoreita. Ja me tulemme pyytämään heitä seisomaan kanssamme puhujanlavalla. He tulevat laskemaan kätensä sairaiden päälle aivan samoin kuin minäkin. He pyysivät meitä tulemaan tänne, ja he ovat täällä Jumalan todistajina. He todistavat Totuudesta. Ei voida sanoa: “Veli Branham laski kätensä”, koska minun käteni eivät ole sen enempiä kuin kenenkään muunkaan. Kysymys on teidän uskostanne, siitä tuomiosta, jonka te olette antaneet Jumalan Sanalle. Jumala pitää Sanansa! Jos Jumala voi pitää tuon osan Sanasta ja todistaa Sen teille oikeaksi, silloin te olette jo parantuneet, koska Hänen haavoillansa teidät parannettiin.

⁹⁴ Nyt haluan kaikkien tässä osastossa täällä, joilla on rukouskortit, nousevan seisomaan tälle puolelle seinän vierelle. Ja kaikki joilla tässä osastossa on rukouskortit, nousemaan keskikäytävälle ja kääntyäkää ympäri toiseen suuntaan. Ja kaikki tässä osastossa täällä, joilla on rukouskortit, kääntyäkää nyt toiseen suuntaan, menkää takaisin toiseen suuntaan. Kääntyäkää toiseen suuntaan, koska haluan yhtenäisen jonon. Kaikki tässä osastossa, tulkaa tähän suuntaan, kääntyäkää sinne taaksepäin, ja rukousjono tulee yhtenäiseksi. Ja kaikki siellä parvekkeella, joilla on rukous kortit ja haluavat puolestaan rukoiltaan, tulkaa alas ja liittykää tämän toisen osaston perään heidän tullessaan.

⁹⁵ [Veli Branham puhuu saarnaajille lavalla.] Haluatteko minun kutsuvan esiin toisia saarnaajia? Sopiiko antaa todistus? Sopiiko se teille kaikille? Mikä sinun tuomiosi on oikeudenkäynnistä? [Veli vastaa: “Minä tiedän, että nuo asiat ovat Totuus.”] Hyvä on.

⁹⁶ Pastorit haluavat yhteyttä muiden saarnaajien kanssa. He haluavat jokaisen sananpalvelijan täällä, joka uskoo Jumalaan, ja uskoo käsien laskemiseen sairaiden päälle, jos heidän tuomionsa tänä iltapäivänä on se, että se on “Totuus”, niin he kutsuvat teidät virkaveljinään tulemaan ja seisomaan täällä lavalla meidän kanssamme, kun me rukoilemme. Kaikki pastorit, jotka ovat täytetyt Jumalan Hengellä, ja teidän tuomionne nyt on, että te uskotte Hänen olevan sama eilen, tänään ja

Muistakaamme, tuomio on nyt teidän.

⁹¹ Herra Jeesus, olen juuri yrittänyt selittää Sanan. Sinä olet todistanut, että se on Totuus. Sinun todistajasi, ne olisimme voineet kutsua heitä satoja, mutta meillä ei ole aikaa. Täällä on myöskin nenäliinoja, jotka menevät sairaille ja ahdistetuille, juuri täällä missä Pyhä Henki on antanut todistuksen, että Jeesus on yhä elossa. Me tunnemme Hänet Hänen Elämästensä, siitä elämästä, jonka Hän eli ja niistä teoista, joita Hän teki. Ja me rukoilemme, Jumala, nyt laskeissamme kätemme näiden nenäliinojen päälle, että ketä tahansa ne koskettavat, voikoot he parantua. Tarjoan rukoukseni uskon kera, ja tämän uskovaisten joukon kanssa, näiden puolesta, jotka eivät ole kyenneet olemaan täällä. Voikoot he nauttia Jumalan suuruudesta. He voivat olla sairaita, eivätkä kykene tulemaan. Ehkä joku vanha isä raukka istuu siellä huoneessaan, nojaten keppiinsä, tänään iltapäivällä, ja odottaen tätä liinaa tulevaksi. Tuo lapsi, joka makaa siellä sairaalassa, palaen kuumeesta, ja joskus odottaen nenäliinaa. Salli Kaikkivaltiaan Jumalan voiman mennä niiden kanssa, ja voidella ne samalla voitelulla, joka on ollut kokouksen yllä tänä iltapäivänä. Ja voikoot he parantua, Herra. Me tarjoamme tämän rukouksen heidän puolestaan, koska he eivät olleet läsnä. Mutta Sinä olet kaikkialla läsnä oleva. Ole Sinä siellä vahvistamassa Sanasi, Jeesuksen Kristuksen Nimen kautta.

⁹² Antakoon nyt Pyhä Henki todellisen, ei jotakin tunnekuohua, tai puolinaista toivoa, vaan aidon tuomion tästä, täällä jota minä tänään iltapäivällä kutsun ”oikeudeksi”. Voikoon jokainen heistä antaa todistuksensa samoin, kun he ylittävät puhujanlavan, pitäen rukoukorttia kädessään... kun heidän kohdallaan tehdään Markuksen 16. luvun mukaisesti: ”He laskevat kätensä sairaiden päälle ja he tulevat terveiksi.” Sinun valitun palvelijasi seistessä täällä, ja laskeissamme kätenne heidän päälleen, Herra, voikoon se selvittää sen ikuisiksi ajoiksi. Voikoot he lähteä täältä onnellisina, ja unohtaa, että heillä koskaan olikaan vaivoja, koska he ovat varmoja, niin kuin Abraham oli, että Jumala on kykenevä tekemään antamiensa lupauksen mukaisesti. Me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Amen.

*Rakastan Häntä,
rakastan Häntä
Koska Hän ensin rakasti mua
Ja osti pelastukseni Golgatan puulla.*

Tämä sanoi: ”Eikö se olekin ihmeellistä, poikani? Ajattelehan sitä!”

¹³ ”Oh”, poika sanoi, ”äiti, tietenkään sillä ei ole mitään tekemistä parantumisesi kanssa.” Hän sanoi: ”Ehkä se oli joku lääkärin aikaisemmin antama lääke, joka ei vaikuttanut aikaisemmin.”

¹⁴ ”Oi, ei poikani”, hän sanoi, ”lääkäri oli jo kaksi päivää aikaisemmin lakannut antamasta minulle lääkettä ja sanoi, ettei ollut mitään, mitä hän voisi tehdä. Hän vain pani minut happitelttaan ja sanoi, ettei ollut mitään, mitä hän voisi tehdä. Ja minä olin jatkuvasti tulossa pahemmaksi.”

¹⁵ ”Oh”, hän sanoi, ”äiti, ei se se ollut. Katsohan, nuo ovat lukutaidottomia ihmisiä. He eivät tosiaanakaan ymmärrä. He vain lukevat Raamattua. Näethän?”

Hän sanoi: ”Hyvä on, mutta eikö meidän pitäisi uskoa Raamattua, poikani?”

¹⁶ ”Kyllä, varmasti äiti”, hän sanoi, ”meidän tulisi uskoa Se, mutta tiedätkö, me opimme koulussa, että se mistä hän sieltä luki Markuksen 16. luvusta, 9. jakeesta eteenpäin, se ei ole edes innoitettua.”

Äiti sanoi: ”Kunnia Jumalalle!”

¹⁷ Hän sanoi: ”Äiti, sinähän toimit niin kuin nuo ihmiset!” Hän sanoi: ”Niin, kultaseni, minä vain ajattelin.”

Hän kysyi: ”Mitä sinä ajattelet?”

¹⁸ Hän sanoi: ”Jos Jumala voi parantaa minut, sillä osalla Sanasta, joka ei ole innoitettu, niin mitä Hän voisikaan tehdä, sillä osalla, joka todella on innoitettu?” Niinpä me uskomme, että se on innoitettu.

¹⁹ Ja niinpä, tässä me nyt annamme syyttäjän kutsua esiin ensimmäisen todistajansa, todistamaan sitä vastaan.

²⁰ Sanoin muutama minuutti sitten, luettuani tämän tekstin... Herra Scofield sanoo, että se puuttuu joistakin käsikirjoituksista. Ja se on mahdollisesti, mistä tuo juttu on saanut alkunsa. Mutta se on niin.

²¹ Niinpä Hra Uskomaton ottaa nyt paikkansa antaakseen todistuksen Jumalan Sanaa vastaan, todistaakseen sitä vastaan. Hän on oleva

ensimmäinen todistaja. Ja me näemme, että sen jälkeen, kun hänet on vannotettu, hänen valituksensa on se, että “Jumalan Sanan lupaukset eivät ole kokonaisuudessaan totta.”

²² No niin, kaikki nämä syyttäjän tuomat todistajat väittävät olevansa uskovaisia.

He kaikki väittävät olevansa uskovaisia, ja ottavat väitteensä todisteeksi, että “me emme koskaan olisi osallistuneet sellaisiin kokouksiin, jos emme olisi olleet uskovaisia.” Niinpä he sanovat olevansa uskovaisia.

²³ Ja se valitus, joka Hra Uskomattomalla on Jumalan Sanaa vastaan, on se, että hän väittää: “Markus 16 ei ole totta, se ei yksinkertaisesti voi olla totta.” Ja nyt todistuksessaan hän kertoo olleensa sairaana jo jonkin aikaa, ja “menneensä niin kutsuttuun Pyhän Hengen kokoukseen, jossa ihmiset laskivat kätensä sairaiden päälle ja he väittivät parantuneensa.” Niinpä hän meni tähän rukousjonoon. Hän oli ollut hyvin sairas jo jonkin aikaa, ja tämä niin kutsuttu Pyhän Hengen ihmisjoukko rukoili hänen puolestaan, ihmiset, jotka huusivat ja pitivät melua ja väittivät parantuneensa. Ja Hra Uskomaton käveli tämän jonon lävitse, kädet laskettiin hänen päälleen “ja se oli yli kaksi kuukautta sitten, eikä ole ollut merkkiäkään paranemisesta.” Niinpä hän sanoo: “Tuo osa Jumalan Sanasta ei ole totta.”

²⁴ Niinpä syyttäjä vie pois todistajansa ja tuo esiin seuraavan. Ja seuraava astuu esiin, joka on Hra Skeptikko. Hänet vannotetaan ja hän ottaa paikkansa. Nyt hän väittää olevansa uskova, ja sanoo “kuulleensa kaupungissa, että heillä oli siellä seurakunta, jossa heillä oli uskollinen pastori, niin kutsuttu jumalinen mies, niin kuin seurakunta hänestä sanoi. Ja tämä mies sanoi uskovansa Kirjoituksen. Ja hän rukoili sairaiden puolesta, voidellen heitä öljyllä, ja hän luki Raamatusta, Jaakobin 5. luvusta 14. jakeen: ‘Onko joku keskuudessanne sairas? Kutsukoon he seurakunnan vanhimmat ja nämä voidelkoon heidät öljyllä ja rukoilkoon; ja uskon rukous pelastaa sairaan, ja Jumala on nostava heidät ylös.’” Niinpä hän sanoi menneensä sisälle, koska oli sairas, ja lääkäri oli sanonut, ettei hän koskaan pääsisi vapaaksi tästä aaltoilevasta kuumeesta, joka hänellä oli. Lääkäri oli sanonut, ettei hänellä olisi mitään tapaa päästä siitä eroon. Niinpä hän oli “ottanut Jumalaa Hänen Sanastansa” ja hän “tuli näkemään, että tämä niin

⁸⁷ Mitä se on? Jumalan Sanan täyttyminen viimeisissä päivissä! Syyttäjä, haluan sinun tietävän, että Jumalan Sana on totta. Jumala sanoi sen minulle kolmekymmentäkolme vuotta sitten. Minä olen odottanut koko tämän ajan, mutta se on täyttynyt juuri täällä tänä iltapäivänä. Jumala pitää Sanansa! Hän on sama eilen, tänään ja iäisesti. Jumala siunatkoon teitä; menkää ja vastaanottakaa kaipauksenne.

⁸⁸ Teidän mielenne on tuomaristo. Valamiehistöön täytyy tehdä ratkaisunsa. Ja se tapa miten te toimitte tästeden, tulee osoittamaan ihmisille mikä teidän tuomionne on. Onko Hän syyllinen vai onko Hän syytön? Uskotteko, että Hän on syytön, ja, että Hän pitää Sanansa? Me kuuntelemme tuota vanhaa miestä Kärsimätöntä, Hra Uskomatonta ja Hra Skeptikkoa. Mutta tuletteko te nyt uskomaan, että Jumala pitää Sanansa? Teidän mielenne on tuomaristona. Ja se tapa miten te toimitte tämän jälkeen, tulee todistamaan ihmisille mikä teidän tuomionne on. Näettekö sitä? Kumartakaamme silloin päämme.

⁸⁹ Olen kertonut teille rehellisen Totuuden. Jos meillä olisi aikaa viipyä täällä, niin Raamatussa ei ole yhtään Kirjoitusta, joka ei antaisi samaa todistusta. Minä olen ollut rehellinen. Tiedätekö, joskus olla rehellinen ei ole helppo tehtävä. Mutta niin kauan kuin Jumala seisoo siellä! Se ei ollut helppoa Lutherille, Wesleylle, tai muille heistä. Se ei ole helppoa teille tai kenellekään, joka ottaa asemansa. Mutta tänään iltapäivällä teidän täytyy ottaa asemanne. Hän sanoi: “He laskevat kätensä sairaiden päälle, ja he tulevat terveiksi.” Jos te uskotte sen, niin en välitä tapahtuuko se juuri nyt täällä, tai tapahtuuko se ensi viikolla, tai tapahtuuko se kahdenkymmenen vuoden kuluttua; jos te ehdottomasti uskotte sen, sen täytyy tapahtua.

⁹⁰ Siellä istuu nyt läsnä eräs lääkäri, niin kuin olen ymmärtänyt. Haluan kiittää häntä. Tapasin erästä hänen potilastaan jokin aika sitten, aikaisin tänä aamuna sairaalassa, jonka täytyy kuolla, niin kuin he ajattelevat. Tuo nainen on niin syövän syövä. Ja tämä pieni nainen sanoi minulle: “Minun kirurgini on osallistunut sinun kokouksiisi, ja on yhtä mieltä kanssasi. Eikä vain sitä, veli Branham, mutta haluan sinun tietävän, että hän seisoo rinnallasi rukouksessa minun puolestani.” Jos minä tarvitsisin mitä tahansa lääketieteellistä apua, haluaisin hänen antavan sitä minulle, miehen, joka voi luottaa Jumalaan sillä tavalla! Kyllä. Heidä on kaikilla elämiin aloilla, kaikissa ammateissa.

sama eilen, tänään ja iäisesti, ja, että Hän pitää lupauksensa. Ja Hän lupasi, että Jeesus Kristus tulisi paljastetuksi viimeisissä päivissä, ihmisen Poikana.

⁸³ Eräs mies istuu tässä kärsien sisäisistä verenvuodoista. En ole koskaan elämässäni nähnyt sinua. Jos se on oikein, kohota kätesi. Uskotko sinä, että minä annan todistuksen Jumalan Sanasta? Se on vaimosi, joka istuu vieressäsi. Hän kärsii myös, kasvaimesta päässään. Jos se on oikein, kohota kätesi. Uskotko Jumalan voivan kertoa minulle kuka olet? Jos Hän yhä on Sana, niin Sana tuntee sydämen salaisuuden. Te olette herra ja rouva Hunt. Jos se on oikein, kohottakaa kätenne. Miksi te ette usko Sitä?

⁸⁴ Tässä istuu eräs mies, juuri tässä, hänen päänsä on alhaalla, hän itkee, rukoillen itsensä ja myös vaimonsa puolesta, joka ei ole täällä. Hän ei ole kanssasi tänään iltpäivällä. Hän kärsii. Uskotko Jumalan voivan kertoa minulle, mikä hänen vaivansa on, vaikka hän ei olekaan täällä? Uskotko sinä sen? Uskotko? Minä olen sinulle vieras, onko se oikein? Vaimollasi on naistenvaiva. Jos se on oikein, kohota kätesi, korkealle, niin että voimme nähdä sen. Ja sinun nimesi on herra Smith. Uskotko, että Jumala tulee parantamaan hänet? Jos uskot, heiluta kättäsi ylös ja alas tällä tavalla. Minä haastan teidät uskomaan, että Jeesus Kristus on paljastettu ihmisen Pojan muodossa. Ja teille, jotka uskotte, se on Jumalan voima, joka tietää jokaisen ajatuksen.

⁸⁵ Tässä istuu eräs nainen katsoen minuun, hän kärsii korkeasta verenpaineesta. Uskotko Jumalan voivan kertoa minulle kuka olet? He kutsuvat sinua Daisyksi. Onko se oikein? Kohota kätesi. Usko nyt koko sydämelläsi, Jeesus Kristus tulee tekemään... antamaan sinulle kaipauksesi. Katsokaahan, Hän on sama eilen, tänään ja iäisesti. Uskotteko te sitä?

⁸⁶ Täällä istuu eräs mies, täällä takana, Katsoen minuun, hänellä on taakka sydämellensä. Se on hänen poikansa puolesta, pojalla on sokeritauti. Uskotko sinä? Se oli vaimosi, joka alkoi itkeä siellä vieressäsi, ja hänelläkin on taakka sydämellään. Se on hänen sisarensa puolesta. Hänen sisarellaan on sydänvaiva, komplikaatio. Te olette herra ja rouva Sickles. Jos se on oikein, heiluttakaa kättänne ylös ja alas tällä tavalla. Jos olen täysin vieras teille, nouskaa seisomaan. Nouskaa seisomaan, jos olen teille vieras, ettekä te tunne minua.

kutsuttu jumalinen pastori”, josta koko seurakunnalla oli kaikenlaisia todistuksia siitä, kuinka he olivat parantuneet ja niin edespäin. Ja tämä jumalinen pastori rukoili hänen puolestansa voidellen hänet öljyllä, Jumalan Sanan mukaisesti. Hän ei epäillyt tuon miehen vilpittömyyttä eikä seurakunnan vilpittömyyttä; mutta tuo pastori oli tehnyt aivan Raamatun säännön mukaisesti aivan niin kuin Raamattu sanoo, voidellen hänet öljyllä ja rukoillen hänen puolestaan. “Ja se oli enemmän kuin kuusi kuukautta sitten”, eikä hänessä “ole näkynyt mitään merkkiä parantumisesta.” Niin hän antaa todistuksensa ja sitten tämä toinen todistaja astuu alas.

²⁵ Sitten syyttäjä tuo esiin seuraavan todistajansa, joka on Hra Kärsimätön. Hänet vannotetaan, antamaan todistuksensa Jumalan Sanaa vastaan, ettei se olisi totta. Tämä mies astuu esiin ja väittää olevansa uskovainen. Ja hän sanoi yhtenä päivänä lukeneensa Markuksen 11. luvusta, alkaen 22. jakeesta, jossa Jeesus Itse... Hän väittää, että hänellä “oli Raamattu, jossa Jeesuksen tarkat omat Sanat olivat painetut punaisella. Ja tässä hänen Raamatussaan, Markus 11, punaisilla kirjaimilla, ovat Jeesuksen omat Sanat. Ja hän ottaa tämän lainauksen: ‘Pitäkää usko Jumalaan. Sillä, totisesti, totisesti Minä sanon teille, jos te sanotte tälle vuorelle: “Heittäydy mereen”, ettekä epäile, vaan uskotte, että se mitä olette sanoneet, on tapahtuva, teillä voitte saada mitä olette sanoneet.”’ Ja hän “oli ollut rampa”, hän sanoo tässä, “monia vuosia”, aina siitä asti kuin hän oli vain poika. Hän oli ontuva ja hänen täytyi kävellä kainalosauvoilla. Niinpä hän sanoi uskoneensa sen olleen pettämättömän Jumalan Sanan, ja niin kuin hän väittää ja nyt antaa todistuksen, hän sanoo sanoneensa sydämessään: “Minä tulen kävelemään.” Ja hän sanoi vastaanottaneensa Jeesuksen Kristuksen Sanan, että hän tulisi kävelemään, koska Jeesus sanoi niin. “Jos te sanotte tälle vuorelle ‘Siirry’, ja kun rukoilette, uskokaa saaneenne mitä olette pyytäneet, ja te olette saava sen.” Ja hän sanoi pyytäneensä sitä ja rukoilleensa sitä, hän sanoi “haluavansa sitä, ja se oli viisi vuotta sitten.” Ja hän on yhä rampa jaloistaan, eikä ole tullut yhtään paremmaksi.

²⁶ Nyt tulee syyttäjä esiin, sen jälkeen, kun hänen todistajansa ovat antaneet kolme eri lainausta Kirjoituksesta (joka juutalaisten oikeudessa on todistaja), antaen kolme todistusta Kirjoituksesta, joka on kirjoitettuna Jumalan Raamatussa “jotka Jeesuksen Kristuksen itsensä oletetaan sanoneen”, Hänen, joka oli Jumalan Poika, Jumala tehtynä

lihaksi ja asuen eräässä Mieheessä, ollen erehtymätön. Ja nyt syyttäjä astuu esiin todistaakseen tapauksen teille ihmisille.

Muistakaa nyt, te olette sekä valamiehistö, että tuomari.

²⁷ Niinpä tämä syyttäjä haluaa teidän nyt tietävän, että nämä ihmiset väittävät olevansa uskovaisia, aivan niin kuin muutkin heistä väittävät olevansa. Niinpä tämä syyttäjä väittää ja haluaa teidän tietävän, että “Jumalan ei ole oikeudenmukaista panna sellaisia ajattelemattomia lupauksia Sanaansa, koska Hän ei vahvista sitä, sillä Hän on antanut tämän uskovaisille lapsillensa, niin että he voivat vaatia sitä itselleen. Ja asettamalla vaatimuksen siihen, he ovat joutuneet häpeään ja häväistyksi, koska ovat vaatineet omakseen Sanoja, jotka eivät ole totta.” Syyttäjä sanoo nyt: “Sillä Hän on epäonnistunut lupauksensa pitämisessä näille kolmelle todistajalle, joiden kohdalla on tehty aivan tarkalleen Jumalan Sanan mukaisesti.” Ja syyttäjä haluaa teidän tietävän että “Jumala on epäonnistunut kaikissa kolmessa tapauksessa, julkituomaan mitään siitä, että Hän pitäisi Sanansa” (hän on nyt esittämässä syytöstään teille), “näille, jotka väittävät olevansa uskovia.”

²⁸ Sitten syyttäjä haluaa kääntää ja kiinnittää huomionne johonkin muuhun. “Hän, joka on Jumala, lupasi, että kaikki asiat olisivat mahdollisia niille, jotka uskoivat. Hän lupani sen.” Syyttäjä haluaa teidän tietävän sen. “Ja nämä niin kutsutut uskovaiset ovat yrittäneet pitää tämän Sanan, ja Jumala ei pitänyt Sitä, ja sen vuoksi hän vaatii korvauksia lupauksen rikkomisesta.”

²⁹ Sitten syyttäjä myös haluaa kiinnittää huomionne erääseen toiseen Jumalan Sanaan. “Hän väittää olevansa elossa kuolemansa jälkeen. Jeesus väittää elävänsä kuolemansa jälkeen.” Ja syyttäjä haluaa teidän tietävän, ettei hän ole “nähty yhtään Miestä naulanjalkiä käsissään ja jaloissaan, ja lyöntien jättämiä arpia kaikkialla ruumiissaan.” Hän ei myöskään “ole nähty orjantappurakruunua yhdenkään Miehen päässä. Ja kuitenkin Hän väittää olevansa elossa kuolemansa jälkeen. Myöskin Hebr.13:8, Hän väittää elävänsä. Eikä asia ole niin. Hän väittää myöskin Luukkaan 17. luvun 50. jakeen mukaan, että näissä viimeisissä päivissä, joissa me nyt elämme, Hän tulisi paljastamaan itsensä; niin kuin Hän oli silloin, niin Hän tulisi olemaan. Hän väittää myöskin”, sanoo syyttäjä syytöksessään, “että Ilmestyskirjassa, 10. luvussa, kun seitsemännen enkelin ääni alkaa kuulua” (se on Laodikean seurakunnan enkeli, jonka

viimeisissä päivissä nousisi esiin profeetta, joka tulisi palauttamaan ihmisten sydämet takaisin, (pois noista organisaatioista) ja takaisin alkuperäiseen Sanaan, isien Uskoon, alkuperäiseen Helluntaihin. Ja, kun Hän tekisi sen, niin Joh. 14:12, tekoja, joita Hän teki, tultaisiin myös tekemään. Ilmestyskirja 10 lupasi, että koko salaisuus paljastettaisiin. Kuinka te paljastaisitte salaisuudet? Katsokaa mitä Luther jätti pois, katsokaa mitä Wesley jätti pois, katsokaa mitä helluntailiike jätti pois, ja sydämen salaisuudet paljastettaisiin, tekemään sen samaksi Jumalaksi kautta jokaisen ajanjakson, joka ei ole mitään muuta kuin Jumalan Sana jälleen julkituotuna ihmisen Poikana. Me emme odota näkevämme naulan arpia; me odotamme näkevämme Sanan julkituotuna. Huomatkaa, Jumala lupasi nämä asiat nyt, ja Hän tekee sen juuri niin kuin Hän sanoi tekevänsä. Voisin sanoa lisääkin, mutta jätän aiheen koska on tulossa myöhä.

⁸¹ Hra Syyttäjä, haluan sinun tietävän, että voisin kutsua tuhansia todistajia tänne tänään iltapäivällä. Haluan sinun tietävän, että Hän on tehnyt ne asiat, jotka Hän sanoi tekevänsä, ja me olemme sen todistajia, että “Hän pitää Sanansa”! On olemassa aito Pyhän Hengen kohtaaminen! On aito Jumalan Voima! On aito lupaus siitä, että he tulevat terveiksi, kun he laskevat kätensä sairaiden päälle. Haluan sinun tietävän sen. Haluan sinun tietävän Hänen sanoneen, että “niin kuin se oli Sodomian päivissä, niin se on oleva ihmisen Pojan tulemuksessa.”

⁸² Minä olen vieras, ja todistan ainoastaan, että mitä Raamattu sanoo, on Totuus. Jos panette merkillä, niin tuo Herran Enkeli, joka tuli miehen muodossa, Hänen selkänsä oli käännettynä telttaan ja Hän kertoi Abrahamille mitä Saara siellä ajatteli. Jeesus sanoi, että se tulisi uusiintumaan. Nyt, jos olen kertonut Totuuden, antaa Jumalan vahvistaa sen Totuudeksi. Antaa Hänen paljastaa se. Silloin se ei ole enää mikään salaisuus, vaan me tiedämme sen. Jätän sen tänä iltapäivänä tämän oikeuden tuomittavaksi, tehkää päätöksenne. Tulkoon Jumala, joka antoi lupauksen... Ei siellä aikaisemmin noissa päivissä; he olivat vahvistetut. Antaa Jumalan, joka antoi lupauksen vahvistaa se tänään, tehdä samoin. Jotkut teistä ajatelkaa sydämessänne, rukoilkaa Jumalaa sairautenne tai vaivanne puolesta, ja nähkää josko Jumala tulee paljastamaan sydämen salaisuuden. Minä haastan teidät tekemään sen, puolelta toiselle. No niin, uskaltaisinko minä tehdä jotakin sellaista, jos en seisoi tarkalleen, sillä mitä Kirjoitus sanoo? Haluan tämän oikeuden näkevän, että Hän on

⁷⁵ Haluan tämän sokean syyttäjän näkevän tämän. Hän on sokea Sanan tulkitsija, niin kuin hän aina on ollut. Hän ottaa oman organisaationsa idean Siitä, eikä tiedä Siitä yhtään mitään. Hän tekee sen pettääkseen, koska hän oli pettjä alussa.

⁷⁶ Jeesus sanoi: "Niin kuin se oli Sodoman päivissä, kun ihmisen Poika paljastetaan." Sodoman päivissä oli Poika (joka oli Jumala) paljastettu inhimillisessä lihassa, jota erään kerran kutsuttiin Melkisedekiksi, Isäksi. Melkisedekillä tuona aikana ei ollut isää eikä äitiä, ei päivien alkua eikä elämän loppua; niin, että kuka Hän olikin, Hän yhä pysyy samana. Jeesuksella oli isä ja äiti; mutta tällä Miehellä ei ollut isää eikä äitiä. Ja Hän ilmestyi Abrahamille ihmisen Pojan muodossa, Elohim, Jehova. Seurakunta on nyt palvellut kautensa seurakunta ajanjakson lävitse, Pyhän Hengen kasteessa. Mutta Jeesus sanoi täällä, tehdäkseen Malakia 4. ja muut näistä Kirjoituksista todelliseksi teille, näettehän, että "viimeisissä päivissä, juuri ennen tulemusta, maailma tulisi olemaan Sodoman tilassa, ja ihmisen Poika tulisi paljastamaan itsensä ihmisen Poikana, samalla tavalla kuin Hän teki Sodoman päivissä."

⁷⁷ Sokea syyttäjä, etkö voi nähdä sitä? Hänen Sanansa ovat totta. Ei mitään arpia nauloista ja orjantappurakruunusta.

⁷⁸ Se on Jumalan Poika personoituneena Seurakunnassansa, ihmisen Poikana. Sen täytyy täyttää Malakia 4 ja loput Kirjoituksista. Haluan kiinnittää tämän oikeuden huomion siihen, niin että tutkitte sitä hyvin tarkkaan, "Ihmisen Poika"! Kuten Jumala Isä, Jumala Poika, Jumala Pyhä Henki; se on sama Jumala, kolme saman Jumalan erilaista ominaisuutta. No niin, Hän oli ihmisen Poika paljastettuna silloin Profeettana. Daavidin Poika, Kuningas. Ja nyt Jumalan Poika seurakunnan ajassa; koska Jumala ei ole mies, vaan Jumala on Henki, on Hengen Poika Pyhä Henki, seurakunnan ajanjaksossa. Mutta täällä on luvattu, että "viimeisissä päivissä, ihmisen Poika tulitisiin paljastamaan!"

⁷⁹ Sokea syyttäjä, ymmärrätkö sitä? Ja haluan sinun tietävän, sokea syyttäjä, että me näemme Sen, me uskomme Sen, että nämä Sanat ovat tähtyneet edessämme ja me tiedämme, että ne ovat Totuus.

⁸⁰ Juutalaisille Hän oli Daavidin Poika. Kreikkalaisille Hän oli Herra, meille pakanoille Hän on Herra. Ja nyt viimeisissä päivissä, Hän palaisi jälleen takaisin ihmisen Poikana, koska Malakia lupasi meille, että

oletetaan kutsuvan seurakunta takaisin isien Uskoon) "että kun tämä enkeli antaa äänensä kuulua, silloin kaikkien Jumalan salaisuuksien pitäisi olla paljastetut tuossa päivässä. Hän myöskin väittää, Malakia 4:ssä, pyhien profeettojen profetointeen, että tuossa päivässä tulisi astumaan esiin profeetta, toteuttamaan nämä väitteet. Ja mikään Siitä ei ole niin! Hän myös väittää, että taivaat ja maa tulevat katoamaan, mutta Hänen Sanansa eivät koskaan katoa."

³⁰ Nyt syyttäjä on tuonut esiin tapauksen tässä ja hän antaa sen teille kuulijakunnalle, teille, jotka olette sekä tuomari, että valamiehistö. Me olemme nyt kuulleet hänen puolensa asiasta ja olemme kuulleet todistajia. Me kuulumme mitä ne sanoivat Siitä. Me kuulumme syyttäjän tuovan Sanan ja naulitsevan Sen molemmilta puolilta: "Kaikki Jumalan antamat lupaukset, niissä ei ole yhtään mitään", jota hän voisi nähdä "Totuudeksi." Niinpä hän yrittää syyttää Jumalaa, että "Hän on antanut niin ajattelemattomia lupauksia, koska ne lupaukset, jotka Jumala on antanut, ovat ehdottomasti paikkansa pitämättömiä. Ne lupaukset, jotka Hän antoi tälle päivälle, ovat ehdottomasti paikkansapitämättömiä. Hän ei pidä Niitä!" Nyt me olemme kuulleet hänen puolensa, joten pyytäkäämme syyttäjää ja hänen todistajiaan astumaan alas.

³¹ Ja nyt me tulemme kutsumaan Puolustuksen Todistajan, joka on Pyhä Henki, ja hän ottaa nyt asemansa Syytetyn puolesta. Ja ensimmäinen asia, johon hän haluaa tämän oikeuden kiinnittävän huomionsa, halleluja, on se, että syyttäjä tulkitsee Jumalan Sanan väärin ihmisille, aivan niin kuin hän teki Eevalle alussa. Muistakaa, hän antoi tulkintansa Eevalle. Jumala oli sanonut mitä heidän pitäisi tehdä, niin ettei koskaan tulisi olemaan mitään kuolemaa tai murhetta, ja hän tuli ja tulkitsi Sanan väärin hänelle. Sen vuoksi, kun joku tulee pois Jumalan Sanan takaa, niin mihin asemaan se panee hänet? Hän ei ole enää Jumalan puolustama. Mutta katsokaahan, Saatana oli Sanan tulkitsija Eevalle. Hän ei halunnut kuulla aviomiestänsä ja Jumalaa, vaan otti syyttäjän tulkinnan Sanasta. Eikä hänellä ole mitään oikeutta tulkita Sitä, sen enempää kuin kenelläkään muullakaan miehellä ei ole siihen oikeutta. Jumala on oma Tulkkinsa. Hän ei tarvitse siihen meitä; Hän pitää Sanansa, ja me uskomme Sen. Hän haluaa nyt kiinnittää teidän huomionne siihen, että tuo sama tulkki, joka tulkitsi Jumalan ensimmäisiä Sanoja, on syyttäjä, joka nyt yrittää esittää syytöstä tämän oikeuden edessä tänä iltapäivänä, sanoin kuin hän tulkitsi väärin Sanan

silloin. Se on ensimmäinen asia, jonka Puolustuksen Todistaja haluaa sanoa. Nyt Hän haluaisi kiinnittää huomionsi siihen, että hän oli se, joka tulkitsi Eevalle, ja tulkitsi hänelle Sanan väärin.

³² Ensimmäisestään, Hän haluaa antaa teille tämän idean, että lupaus on ainoastaan uskovaisille; ei tekouskovaisille, skeptikoille, tai uskomattomille. Se on ainoastaan niitä varten, jotka uskovat! Puolustuksen Todistaja (Pyhä Henki) haluaa tämän oikeuden käsittävän, että nämä lupaukset ovat ainoastaan uskovaisia varten.

³³ Ja Puolustuksen Todistajan itsensä pitäisi tietää ovatko he uskovaisia tai eivät, koska Hän on Se, joka tekee eläväksi lupauksen. Kuinka te nyt voisitte mennä sen ohitse? On meneillään kuuma oikeudenkäynti. Kuinka te voisitte mennä sen ohitse? Pyhän Hengen pitäisi tietää, sillä Hän on Elämä, joka on Sanassa, Hän on Se, joka tekee eläväksi Sanan. Aivan niin kuin teidän henkenne tekee eläväksi teidän ruumiinne, henki tekee ruumiin eläväksi; ilman henkeä ruumis on vaikutukseton, ruumis on kuollut. Ja Sana on kuollut ilman Henkeä. Tarvitaan Henki tuomaan esiin Sanan, tekemään Sen eläväksi. Ja Hän on tuon Sanan Eläväksitekiä, Hän on Syytetyn Puolustustodistaja. Aamen. Kuinka te aiotte mennä sen ohitse? Minä haluan tämän oikeuden ymmärtävän sen todella hyvin, että Hän on Eläväksitekiä, ja Hänen pitäisi tietää ovatko he uskovaisia. Hän on Se, joka eläväksi tekee Sanan.

³⁴ Sitten Hän haluaa kiinnittää tämän oikeuden huomion siihen lupauksen Sanaan, josta on kysymys. Hän ei koskaan asettanut jotakin määrättyä aikaa parantumiselle. Hän sanoi: "Uskon rukous pelastaa sairaan, ja Jumala on nostava hänet ylös." Hän ei sanonut, että "juuri sillä hetkellä." Hän ei sanonut: "Päivän, kuukauden tai vuoden kuluttua." Hän vain sanoi: "He tulevat paranemaan!" Puolustuksen Todistaja haluaa teidän tietävän sen, että Hän ei sanonut jotakin ihmettä tapahtuvan. Hän vain sanoi: "He tulevat terveiksi!" Tulkitkaa tuo Sana oikein. "He tulevat terveiksi." Hän ei koskaan asettanut jotakin määrättyä aikaa. Ja sen lisäksi, jos he ovat uskovaisia! Jos he ovat uskovaisia, he tulevat paranemaan. "He laskevat kätensä sairasten päälle, ja he tulevat terveiksi", vaikka se sitten kestäisi viikon, kuukauden, vuoden, kymmenen vuotta, kaksikymmentä vuotta, viisikymmentä vuotta. "He tulevat terveiksi." Hän sanoi niin! Se on, jos he voivat riippua kiinni uskossansa.

⁶⁹ Ja me panemme merkille, kun Jeesus tuli ja yritti paljastaa itsensä Ihmisen Poikana (älkää nyt kadottako tätä!), kun Hän paljasti itsensä, ja kutsui Itseänsä jatkuvasti "Ihmisen Pojaksi", niin Israel oli sokaistu. He eivät tienneet mitään siitä, mitä Ihmisen Poika merkitsi. Mutta, kun sokea Bartimeus juoksi Hänen luokseen, hän kutsui Häntä "Daavidin Pojaksi". Daavid merkitsi "Kuningas". Muistakaa, ihmisen Poika, Daavidin Poika, Jumalan Poika (joka oli Herra.) Tämä juutalainen sai mitä pyysi, koska hän lähestyi Häntä Daavidin Pojan, Kuningaan Nimessä; Hän ei ollut Pelastaja, vaan Hän oli Kuningas.

⁷⁰ Ja, kun tuo kreikkalainen, syrofoinikialainen nainen lähestyi Häntä Daavidin Pojan nimessä, Hän ei edes kohottanut päätään. Hänellä ei ollut mitään vaatimuksia Häneen Daavidin Pojan nimessä. Hän ei ollut Daavidin Poika tuolle syrofoinikialaiselle naiselle. Mutta, kun tämä sanoi "Herra", Hän kääntyi ympäri. Näettekö? Herra, Hän oli Herra! Hän ei ollut Daavidin Poika tuolle naiselle.

⁷¹ No niin, miksi Häntä ei tunnustettu ihmisen Poikana? Ihmisen Poika oli hengellinen ilmestys, profeetta. Ihmisen Poika merkitsee "profeetta".

⁷² Jos te nyt menette Raamatussanne Hesekielin 2. lukuun ja 1. jakeeseen, te tulette näkemään, että Hesekiel oli profeetta, Jumalan Sana tuota päivää varten. Ja Jehova itse kutsui häntä ihmisen pojaksi. Jehova kutsui häntä ihmisen pojaksi, aivan samoin kuin Jeesuskin paljasti itsensä ihmisen Poikana. Mitä se oli? Tuon hetken luvattu Sana julkituotuna, sama Jumala! Jumala Hesekielin aikana, Jumala Jeesuksen aikana, ihmisen Poika!

⁷³ Hän oli ihmisen Poika, koska Hän oli tullut paljastamaan itsensä Israelille Profeettana, ja he hylkäsivät sen. Ja se oli profetia, että he tulisivat saamaan Hänet ihmisen Pojan nimessä, Profeettana, ja niin oli Sanan mukaan. 5. Moos.18:15: "Herra teidän Jumalanne on nostava esiin Profeetan minun kaltaiseni." Ja, kun Hän tuli, Hän samaisti itsensä palvelustehtävässään miehenä, ei Jumalan Poikana, vaan ihmisen Poikana, joka Hän väitti olevansa. Ja he olivat sokaistut, eivätkä voineet nähdä sitä.

⁷⁴ Mutta nyt pakanoille Hän paljastaa itsensä Jumalan Poikana, joka on Pyhä Henki. Mutta nyt Jeesus sanoi: "Niin kuin se oli Sodoman päivissä."

tulet tekemään sen?” Se oli Luukas 17:30. Se oli myös Ilmestyskirja 10. Se oli myös kaikki nämä Kirjoitukset, jotka oli luvattu viimeisiä päiviä varten. En nähnyt sen tapahtuvan juuri silloin. Ihmiset ihmettelivät: “Milloin se tulee tapahtumaan?” Mutta minä vain pidin kiinni siitä.

⁶⁴ Yhtenä päivänä siellä joella, olin kastamassa viittäsatia ihmistä, kun äkisti, tuli tänä sama Valo, joka tuli sisälle ollessani lapsi. Ja olin kertonut ihmisille nähneeni Sen. He sanoivat, että uneksin ja, että se oli jonkinlainen pakkomielle, joka minulla oli. Mutta enemmän kuin viidentuhannen ihmisen edessä, kello kahdelta iltapäivällä, vuonna 1933, tuli taivaalta alas tämä Pilvi, puhuen nämä sanat: “Niin kuin Johannes Kastajan tehtäväksi oli annettu edeltää Kristuksen ensimmäistä tulemusta, samoin sinun palvelustehtäväsi tulee edeltämään Kristuksen toista tulemusta.” Ja siellä tuhannet ja tuhannet ihmiset kuulivat sen, ja sanomalehdet antoivat todistuksen Siitä.

⁶⁵ Haluan sanoa, ja haluan kiinnittää huomionne siihen, kuinka tuo sokea syyttäjä etsii jotakin miestä, jolla olisi orjantappuroiden ja naulojen jäljet ja kaikkea sellaista. Raamattu ei sano niin! Se ei anna sellaista lupautusta.

⁶⁶ Me luemme täältä Luukkaan 17. luvun 30. jakeesta, jossa Jeesus puhuu, sanoen: “Niin kuin se oli Sodoman päivinä, niin se on oleva, kun Ihmisen Poika tullaan paljastamaan.” Kun Hänet paljastetaan! Haluan kiinnittää huomionne tähän muutamaksi minuutiksi, jos vielä kärsitte minua muutaman minuutin pidempään. Olkaa nyt todella kunnioittavia muutaman minuutin ajan.

⁶⁷ Huomatkaa, Jeesus kantoi kolmea nimeä; Ihmisen Poika, Daavidin Poika, Jumalan Poika. Hänellä oli kolme nimeä. Kaikki yksi ja sama persoona, mutta kolmella nimellä. Aivan niin kuin Isä, Poika, Pyhä Henki; kaikki yksi ja sama Jumala, kolmessa ominaisuudessa.

⁶⁸ Aivan kuten minäkin. Vaimoni kutsuu minua aviomieheksi. Lapsillani ei ole mitään tekemistä kanssani aviomiehen nimellä, minä olen heidän isänsä. Pienellä lapsenlapsellani, joka istuu siellä, ei ole mitään tekemistä kanssani isän nimellä, eikä mitään tekemistä aviomiehen nimellä, olen hänen isoisänsä. Ja se kaikki on yksi ja sama persoona.

³⁵ Sitten toinen asia, johon myös Puolustuksen Todistaja haluaa kiinnittää tämän oikeuden huomion tänä iltapäivänä, on se, että Sana on Siemen, ja Siemenen täytyy pudota hedelmälliseen multa, jossa se voi tulla eläväksi. Siemen ei voi kasvaa kalliolla. Siemenellä täytyy olla hedelmällinen maaperä. Sanan täytyy pudota ja sekoittua uskon kanssa, joka on se hedelmällisyys, joka saa Sanan täyttymään.

³⁶ Voisimme tuoda esiin ja puhua monista muistakin asioista, mutta emme halua pitää teitä liian pitkään, suuren rukousjonon tähden. Haluan teidän, tämän oikeuden, nyt kuuntelevan.

³⁷ Puolustuksen Todistaja haluaa kutsua nyt esiin oman todistajansa. Katsokaahan, Puolustuksen Todistajalla on oikeus kutsua todistaja, koska syyttäjänkin vuorolla on kutsua todistajat. Nyt Puolustuksen Todistaja tulee kutsumaan esiin todistajan, ja haluaa esitellä tälle oikeudelle tänä iltapäivänä, profeetta Nooa.

“Astu nyt esiin, Nooa, ja ota paikkasi. Minä ymmärrän, että sinulla on annettavana todistus, koskien sitä Jumalan Sanaa, joka annettiin sinulle.”

“Kyllä.”

³⁸ Todistaja haluaa tänään sanoa tälle oikeudelle, että hän oli vain tavallinen mies ja, että hän uskoi Jumalaa. Ja hän eli tieteellisessä ajanjaksossa, jossa he uskoivat, ettei mitään ihmeiden päiviä ollut. Maan päällä ei ollut koskaan satanut, mutta yhtenä päivänä hän kohtasi Jumalan. Ja Jumala käski häntä valmistamaan arkin ihmisten pelastukseksi, niin että kaikki, jotka tulisivat arkkiin, pelastuisivat. Ja todistaja haluaa sanoa, että hän vakaasti, koko sydämellensä uskoi Sen. Ja hän alkoi saarnata Sitä. Eikä hän ainoastaan saarnannut Sitä, vaan antaakseen tekojensa todistaa uskostaan, hän alkoi rakentamaan arkia.

³⁹ Ja todistaja haluaa osoittaa sormellaan Hra Uskomatonta, ja Hra Skeptikka, ja Hra Kärsimätöntä. “He vaivasivat minua päivin ja öin. Sanoen: ‘Milloin tuo sade tulee lankeamaan? Aaah, sinähän sanoit sen jo vuosi sitten, eikä tuolla ylhäällä mitään sadetta ole. Me olemme kysyneet sitä tiedemiehiltä, ja he todistivat, ettei siellä ole mitään sadetta.’ Ja he väittivät, että minä olin hullu. Ja he pilkkasivat minua ja sanoivat, että olin kerta kaikkiaan ‘typerä ja yksinkertainen’ uskoessani senkaltaista ajattelematonta lupautusta, joka on kokonaan tieteellisen

tutkimuksen vastainen.” Mutta hän sanoo: “Minä työskentelin ohjelman mukaisesti, ja pysyin lujana, koska tiesin, että se oli Jumalan Sana, eikä se voi pettää. Ja minä rakensin arkin.”

⁴⁰ “Ja sen jälkeen, kun arkki oli valmistunut, juoksentelevat pilkkaajat ympäri arkkia päivittäin, minun seistessäni sen ovella saarnaamassa heille. Ja yhä he sanoivat: ‘Siitä on jo kulunut sata kaksikymmentä vuotta, missä sinun sateesi on? Voit nähdä, että työsi on ollut aivan turhaa’, he sanoivat. ‘Meidän tiedemiehemme ovat oikeassa, eikä siellä ole mitään sadetta. Sinä olet kerta kaikkiaan yksinkertainen vanha mies, uskoessasi johonkin senkaltaiseen ajattelemattomaan lupaukseen.’”

⁴¹ “Ja sitten eräänä aamuna, ollessani lähdössä ulos arkistani, yhtäkkiä, ilman kätten apua, ovi sulkeutui suoraan kasvojeni edestä, ja minut oli sinetöity sisäpuolelle. Kysyin: ‘Mitä nyt on tapahtunut?’ Sitten kiipesin rakentamiani tikkaita ylimpään kerrokseen, ja avasin ikkunan. Siellä ulkopuolella istuivat Hra Uskomaton, ja Hra Skeptikko, ja Hra Kärsimätön, ja voin kuulla heidän sanovan: ‘Mitä nyt on tapahtunut? Hän on joutunut omaan ansaansa!’ Ja minä ajattelin, että aivan varmaan sade tulisi silloin lankeamaan. Ja tuo päivä kului, se oli toukokuun 17. Ovi sulkeutui kasvojeni edestä. Kutsuin perheeni yhteen ja sanoin: ‘Valmistautukaa, sade on lankeava muutaman minuutin kuluttua.’ Ja koko pitkän päivän Hra Uskomaton, ja Hra Skeptikko ja Hra Kärsimätön, kävelivät arkkini ympärillä arvostellen minua, sanoen kaikenlaisia pahoja asioita minusta. Mutta minä sanoin seurakunnalleni: ‘Pysykää hiljaa. Jumala antoi lupauksen!’”

⁴² “Toisena päivänä aurinko nousee kirkkaana; ei mitään sadetta, ei ukkosta ei salamoita. Kolmas päivä samoin, ja niin myös neljäntenä, viidentenä ja kuudentena. Mutta toukokuun 24. päivän aamuna (satakaksikymmentä vuotta myöhemmin) alkoi vesi ryöpytä taivaasta. Ja kaikki Hra Skeptikon, Uskomattoman ja Kärsimättömän voitelemat tuhoutuivat ulkopuolella.”

⁴³ Puolustuksen Todistaja sanoo: “Astu alas Nooa. Haluan kutsua esiin toisen todistajan. Tulehan tänne Hra Abraham, haluan sinun antavan todistuksen.”

⁴⁴ Herra Abraham tulee, ja sanoo: “Olin työskentelemässä maatilallani, aivan Urin kaupungin ulkopuolella, Kaldean maassa. Ja olin ottanut vaimokseni sisarpuoleni, hänen nimensä oli Saarai ja minun nimeni oli

pyörien sisälle. Eivätkä nuo vuoristolaisihmiset tienneet mitä ajatella Siitä. Ja minä olin liian pieni tietämään sitä.

⁶⁰ Lapsena, ollessani noin seitsemän- tai kahdeksanvuotias, olin kantamassa vettä alkoholin tisluslaitteelle, jonka isäni omisti. Ja yhtenä lämpimänä syyskuun iltapäivänä, istuin alas ja itkin... olisin halunnut mennä poikien kanssa lammelle kalastamaan, mutta en voinut mennä koska minun täytyi kantaa tätä vettä. Minä kuulin tämän Pyörretuulen siellä puussa, noin puolivälissä puuta ylöspäin. Ei mitään liikettä missään muualla, syyskuussa Indianassa, kaikki on hyvin liikkumatonta, kuollutta, vaiti. Ja siellä oli tämä Pyörretuuli, josta tuli Ääni, joka sanoi: “Älä koskaan tupakoi, ryypää tai saastuta ruumistasi, (se on juoksentele naisten kanssa), eikä mitään senkaltaista, sillä sinua varten on työ tehdäksesi, kun tulet vanhemmaksi.” Ja äitini kutsui lääkärin, koska hän ajatteli, että olin niin hermostunut.

⁶¹ Viikko sen jälkeen, ollessani transsissa, niin kuin sitä kutsuin, näin tämän Municipal siltaa rakennettavan Ohio joen ylitse ja kuusitoista miestä menetti elämänsä siinä. Kaksikymmentä kaksi vuotta tuosta päivästä, Municipal silta ylittää joen juuri tuosta paikasta, ja kuusitoista miestä menetti elämänsä siinä.

⁶² Green’s Millillä yhtenä yönä, tietämättä mitä tämä kaikki oli... Myöhemmin minusta tuli saarnaaja palvelemaan Herraa. Green’s Millillä yhtenä yönä... Pastorini oli juuri sanonut minulle... olin kertonut heille kyvystäni nähdä asioita, ja he sanoivat minulle, että se oli Perkele. Ja minä ollen kristitty, en halunnut olla missään tekemisissä Perkeleen kanssa, en millään tavalla. Niinpä menin sinne ylös ja sanoin: “Herra, minä en voi mennä elämäni lävitse tällä tavalla.” Ja istuin siellä eräässä pienessä paikassa kaukana kalastusleirin takana, ja rukoilin. Ja yhtenä yönä siellä, kun Herra oli puhunut minulle, ja puussa, niin kuin Hän teki Moosekselle. Sitten täällä Green’s Millillä, siellä tuli eräs Mies sisälle, ja sanoi minulle etten yrittäisi pyytää päästä eroon Tästä, vaan, että se oli Jumalalta lähetetty lahja, joka tuli viedä maailman kansoille, ja Hän antoi minun tietää Kirjoituksilla, että kaikkien näiden asioiden, jotka oli luvattu Raamatun mukaisesti, täytyi täytyä, ja, että aika oli käsillä.

⁶³ Ja menin takaisin alas ja kerroin pastorilleni. Ja kerrottuaani hänelle, hän sanoi: “Billy, mitä sinä olet syönyt? Näitkö sinä unta ja oliko se painajainen?” Mutta minulle, se oli Malakia 4. Hän sanoi: “Kuinka sinä

⁵⁶ Yksi todistaja vielä nopeasti, voisinko kutsua Jesajan. “Jesaja, todistaisitko Puolustuksen Todistajan puolesta, Syytetyn puolesta?”

⁵⁷ “Kyllä, tahdon tehdä sen. Olin profeetta. Olin vahvistettu profeetta. En edes tiennyt mitä sanoin, mutta Jumala pani sanomani tapahtumaan. Kaikki alkoivat uskomaan sen, koko seurakunta, he alkoivat uskomaan sen. Ja yhtenä päivänä tapahtui hyvin outo asia. Herra Jumala sanoi minulle: ‘Israel etsii merkkejä, niin Minä haluan heidän tekevän, mutta Minä tulen antamaan heille super-merkin. Ja se tulee olemaan super-ajanjaksoa varten, kun heillä on super-marketteja ja super-suihkukoneita, ja kaikki on super super. Minä tulen antamaan heille super-merkin, neitsyt tulee raskaaksi!’ Ja koska olin vahvistettu profeetta, alkoi jokainen pikku neitsyt tehdä valmisteluja, koska juuri hän tulisi olemaan se ‘joka tulisi saamaan tuon lapsen’, kyllä vaan, hän tulisi olemaan ‘Jehovan kutsuma.’ Ja kaikenlaisia asioita tapahtui. Kyllä vaan. Sanottiin: ‘Minä odotan tyttäreni tulevan raskaaksi.’ Toinen taas ajatteli, että se olisi tämä, ja jokainen tyttö odotti sitä. Kului vuosia. Jotkut heistä raapivat päätään ja sanoivat: ‘Tuo vanha väärä profeetta.’ Mutta se tapahtui kahdeksansataa vuotta myöhemmin. Hän ei sanonut milloin, neitsyt tulisi raskaaksi, Hän sanoi, että neitsyt tulisi raskaaksi! Ja kahdeksansataa vuotta myöhemmin neitsyt tuli raskaaksi.”

⁵⁸ Nyt viimeiseksi todistajaksi, jos suotte minulle anteeksi, niin voinko minä olla viimeinen todistaja? Se ei ole aikaisemmin Raamatussa, se on nyt. Sallikaa minun olla seuraava todistaja muutaman minuutin ajan, ennen kuin aloitamme rukousjonon. Ja kuunnelkaa tarkasti. Haluaisin antaa todistuksen Hänen puolestansa. Haluan tulla kutsutuksi todistamaan, ja kohottaa käteni kertoakseni Totuuden, enkä mitään muuta kuin Totuuden.

⁵⁹ Haluaisin kysyä, kuinka minusta koskaan tuli kristitty? Isäni ja äitini, isoisäni ja isoäitini, molemmilta puolilta, he olivat kaikki syntisiä. Ja minulla oli rikkaruohon luonne... sitten kuinka tulisin olemaan vehnänjyvä. Mutta yhtenä aamuna, pienessä hirsimökissä, alhaalla Kentuckyssa, niin sanoivat äitini ja kättilö, että huhtikuun 6. päivänä, kello viideltä aamulla, vuonna 1909, kun Herra toi minut maailmaan, siellä oli Valo tuon pienen ikkunan ääressä ulkona. Ja kun he avasivat ikkunan, ja äitini maataessa siellä pienellä vuoteella, he kääntyivät katsomaan nähdäkseen minkälaisen vauvan hän oli saanut, tuli tuo Valo

Abram. Ja kerran minä kohtasin Jumalan, ja Jumala sanoi minulle, että saisin lapsen Saarasta. Ja tuohon aikaan Saara oli kuudenkymmenenviiden ja minä itse seitsemänkymmenenviiden. Ja Jumala sanoi, että saisin lapsen Saaran kautta, ja tuon lapsen kautta koko maailma tulisi olemaan siunattu, ja minä tulisin olemaan kansojen isä. Palasin nopeasti kotiin sen ilon tähden, joka oli sydämessäni. Olin aina rakastanut lapsia, ja ajatellut, ettei minulla koskaan tulisi olemaan lasta. Mutta, kun Jumala sanoi, että tulisin saamaan lapsen, uskoin Häntä. Menin lääkärin luo sopimaan valmisteluista. Siellä istui Hra Uskomaton, ja hän ajoi minut ulos toimistostaan. Menin ulos kadulle ja viranomaiset halusivat pidättää minut mielisairaana. Ja vuosien vieressä, Hra Kärsimätön kiusasi minua päivin ja öin.

⁴⁵ “Ensimmäisessä kuussa sanoin vaimolleni Saarelle...” Katsokaahan, hän oli ohittanut vaihdevuodet, ja hänen kanssaan oli lakannut olemasta niin kuin naisilla on. Ja minä sanoin Saarelle: ‘Kulta, onko meillä kaikki pienet kengät ja kapalot ja pinnit valmiina?’

Onko meillä kaikki valmiina? ‘Kyllä, kaikki on valmiina.’ ‘Se tulee tapahtumaan nyt, tarkkaahan vain.’ Ja kahdenkymmenenkahdeksan päivän kuluttua kysyin: ‘Miltä sinusta nyt tuntuu, kulta?’ ‘Ei millään tavalla erilaiselta, Abraham.’”

Sitten hän sanoo: “Minä sanoin’, Kiitetty olkoon Jumala! Älä sinä Saara epäile sitä. Jumala sanoi niin, ja me tulemme saamaan sen joka tapauksessa!’ Ja niin se jatkui läpi vuosien.”

⁴⁶ “Ja vuosien kuluessa toisensa jälkeen, Hra Skeptikko, Hra Uskomaton ja kaikki muut heistä tekivät pilaa minusta. Mutta kaksikymmentäviisi vuotta myöhemmin lapsi syntyi, kun olin satavuotias. Jumala ei ollut sanonut, että saisin tuon lapsen seuraavana päivänä. Hän sanoi, että tulisin saamaan sen! Enkä välittänyt kuinka kauan se otti, Jumala oli luvannut sen! Odotin kaksikymmentäviisi vuotta. He ajattelivat minun kuolevan vanhuuteen, mutta sanoin: ‘En voi kuolla, tuo lupaus kuuluu minulle. Jumala sanoi niin!’”

⁴⁷ “Ja kuinka Hra Pilkaaaja, Hra Uskomaton, Hra Skeptikko ja Hra Kärsimätön olivatkaan voidelleet ihmiset, niin että ohikulkijat sanoivat: ‘Abraham, kuinka monta lasta sinulla nyt on, kansojen isä?’ Mutta pysyin vakaana, enkä epäuskossa horjunut Jumalan Sanasta. Tiesin, että

Jumala kykenisi pitämään jokaisen lupaamansa Sanan. En huomionut omaa kuollutta ruumistani, enkä Saaran kohdun kuolleisuutta, vaan uskoin Jumalaan. He sanoivat: 'Hei, minä ajattelin sinun kaksikymmentäviisi vuotta sitten sanoneen, että sinulla tulisi olemaan lapsi?' Sanoin sen kaksikymmentäviisi vuotta aikaisemmin, mutta Hra Kärsimätön sanoi silloin: 'Kaksikymmentäviisi vuotta on nyt kulunut. Katso nyt itseäsi! Partasi riippuu melkein polvissa. Katsohan, sinä olet vanha mies.'

Annoin hänen tietää, ettei Jumala ollut sanonut minulle milloin tulisin saamaan tämän lapsen. Hän sanoi: 'Sinä tulet saamaan sen Saarasta', ja se selvitti sen! Pidin siitä kiinni. Eikä Sana koskaan sanonut milloin, se vain sanoi, että se tulisi!"

⁴⁸ Kutsukaamme vielä toinen todistaja nopeasti, meillä ei ole paljon aikaa. Voisimme kutsua satoja heitä. Kutsukaamme vielä yksi todistaja, Mooses, ja antakaamme hänen todistaa.

⁴⁹ Hän sanoo: "Minut koulutettiin kaikkeen egyptiläisten viisauteen. Olin professori ja kaikkea muuta. Mutta yhtenä päivänä erämaan takaosassa, täytettyäni kahdeksankymmentä vuotta, kohtasin Jumalan. Ja Hän oli erään merkin muodossa, Hän oli palavana tulena eräässä pensaassa. Ja Hän sanoi minulle, että Hän oli kuullut kansansa vaikkaukset, ja muistanut Lupauksensa vapauttaa heidät. Ja Hän sanoi: 'Minä lähetän sinut.' Ja minä sanoin: 'Kuka minä olen? En osaa puhua hyvin. Minä en ole mikään teologi. Minä en voi mennä.' Jumala sanoi: 'Sinulle tullaan antamaan kaksi merkkiä. Ja, jos he eivät kuule näiden merkkien ääniä, vuodata silloin vettä maahan, ja se tulee muuttumaan vereksi, ja silloin se päättää sen.'"

⁵⁰ "Kun otin Jumalan minulle antaman merkin, ja menin pastori faaraon eteen, yritti hän saada minun merkkini näyttämään jotenkin epävarmalta. Hän sanoi: 'Melkein kuka tahansa halpa ennustelija tai egyptiläinen osaa tehdä sen. Melkein kuka tahansa taikuutta harjoittava mies kykenee tekemään näitä temppuja.' Ja hän kutsui esiin kaksi miestä nimeltään Jannes ja Jambres, ja itse asiassa he jäljittelivät kaikkea mitä tein. Mutta se ei pysäyttänyt minua, koska se Ääni, joka minut lähetti, oli Kirjoituksen mukainen Ääni, ja minä pysyin sen kanssa. Se oli Jumalan Sana."

⁵¹ "Se oli Kirjoituksenmukainen merkki ja Kirjoituksenmukainen Ääni: 'Sillä Minä muistan lupaukseni, ja aika on käsillä.' Neljäänsataan ja neljäänkymmeneen vuoteen Israelilla ei ollut mitään profeettaa. Mutta Hän sanoi: 'Minä lähetän sinut olemaan profeetta.'" Ja hän meni. "Ja Hän antoi minulle merkiksi sen, että tulisin takaisin ja toisin lapset tälle vuorelle.' Se otti pitkän aikaa, mutta tein sen. Pysyin uskollisena tuolle Sanalle. Ja, kun Jambrekset ja nuo lihalliset jäljittelijät yrittivät pilkata sitä, minä kuitenkin tiesin, ettei ollut väliä kuinka paljon he pilkkaisivat..."

⁵² Tiesittekö te, että se tulisi toistumaan jälleen viimeisissä päivissä? Jeesus sanoi niin. Raamattu sanoo: "Niin kuin Jannes ja Jambres vastustivat Moosesta, niin tulevat nämä miehet tekemään viimeisissä päivissä", jäljittelijät, jotka yrittävät toimia samalla tavalla, kopioida perässä.

⁵³ Mutta Mooses sanoi: "Minä pysyin hiljaa, koska tiesin, että tuo Ääni oli Kirjoituksenmukainen Ääni." Vaikka heitä olikin siellä kaksi, ja hän oli yksinään. Mutta hän meni sinne, ja se vahvistettiin todeksi, hän tuli suoraan takaisin tuolle vuorelle, niin kuin Jumala oli sanonut hänelle.

⁵⁴ "Astuhan alas Mooses, ja kutsukaamme vielä yksi todistaja nopeasti. Joosua."

⁵⁵ Joosua sanoo: "Kun me lähestyimme tuota maata, me tulimme Kades-Barneaan. Ja Mooses Jumalan palvelija otti yhden jokaisesta sukukunnasta, yhden jokaisesta kirkkokunnasta, ja sanoi: 'Menkää ja vakoilkaa maata.' Ja me menimme ja toimme mukanaamme todisteen, että tuo maa oli hyvä." Heillä oli todiste siitä. He olivat todellisia helluntailaisia.

"Me tulimme takaisin todisteen kanssa, että tuo maa oli hyvä, mutta kun tuli kysymys koko maan ottamisesta, he sanoivat: 'Me emme voi tehdä sitä. Me emme kykene tekemään sitä!'" Ja ihmiset olivat aivan revittyjä, eivätkä tienneet mitä tehdä, tai mihin organisaatioon liittyä. Ja minä rauhoitin heitä, sanoin: 'Muistakaa, se on Jumalan lupaus! Jumala sanoi: "Minä olen antanut teille tämän maan." Ja mitä Jumala lupaa, Hän tulee tekemään! Sain kansan vaikenemaan. Ja seuraavana päivänä he sanoivat: 'Lähdemmekö me?' Ja kului neljäkymmentä vuotta, mutta me otimme maan haltuumme."